

واکاوی تطبیقی شروط قراردادهای لیسانس در نظام حقوقی

تالیف

نرگس ساکی

وکیل دادگستری و مشاور حقوقی

انتشارات قانون یار

۱۳۹۷

تقدیم به پدر عزیزم

او که همیشه از خواسته هایش گذشت و سختی ها را به

جان خرید تا من به جایی برسم .

فهرست اجمالی مطالب

پیشگفتار ۵

فصل اول ۱۱

کلیات ۱۱

فصل دوم ۱۰۹

بررسی شروط قرارداد لیسانس و ضمانت اجرای آن ۱۰۹

منابع و ماخذ ۲۷۰

حقوق مالکیت فکری شاخه ای از علم حقوق است که مجموع قوانین و مقرراتی را برای حمایت از اموال غیرمادی که ساخته ذهن بشر است مشخص می‌کند. بدون وجود این حمایت‌ها از ابداعات اشخاص، حق آنها ممکن است توسط افراد سودجو به راحتی و با کمترین هزینه مورد نقض قرار گیرد، که پیامد این امر بی‌ رغبتی فرد مبتکر و عدم سرمایه‌گذاری در این نوع فعالیت‌ها و در نهایت عدم پیشرفت و توسعه جامعه است. با توجه به مراتب مذکور، حقوق مالکیت فکری با اعطای حق انحصاری به پدیدآورنده اثر فکری و حمایت از او در برابر ناقضین سعی در ایجاد بستری مناسب برای بروز استعدادها و شکوفایی خلاقیت افراد دارد تا بدین وسیله هم جامعه از این نوآوری بهره‌مند

شود و توسعه یابد و هم پدیدآورنده با طیب خاطر
فعالیت‌های تحقیق و توسعه خود را ادامه دهد. پدیدآورنده
اثر فکری که دارای حق انحصاری است می‌تواند به
طرق مختلف از این حق بهره برداری کند که یکی از
آنها انعقاد قرارداد لیسانس (مجوز بهره برداری) است. در
این قرارداد طرفی که در موقعیت برتر اقتصادی
قرارداد، ممکن است با درج شروطی در قرارداد از
موقعیت خود سوء استفاده کند و شروط غیر منصفانه‌ای
را بر طرف مقابل تحمیل کند. در اینجا است که مباحث
حقوق رقابت که هدفشان عمدتاً ایجاد بستری آزاد و
مناسب برای گردش کالاها و خدمات و مبارزه با
انحصار گرایی و رقابت غیر منصفانه است مطرح می
شود. هر چند طرفین با توسل به اصل حاکمیت اراده و
آزادی قراردادی می‌توانند شروطی را در قرارداد ذکر

کنند، اما باید توجه داشت که این آزادی تا جایی است که با قواعد آمره و نظم عمومی در تضاد نباشد. (نظم عمومی خود شاخه هایی دارد که یکی از آنها نظم عمومی اقتصادی است و یکی از مسائل مهم نظم عمومی اقتصادی حقوق رقابت است.) بنابراین در قرارداد لیسانس طرفین نمی توانند شروطی را در قرارداد درج کنند که باعث شود رقابت از مسیر معمول خود خارج شده و بازار بصورت انحصاری در آید. درج شروط محدود کننده (شروطی که برای طرفین ایجاد محدودیت می کند.) در قرارداد لیسانس ممکن است باعث ایجاد انحصار در بازار، تضعیف طرفی که از موضع اقتصادی وضعیفی نسبت به طرف مقابل برخوردار است و افزایش قیمت شود. البته باید به این نکته توجه داشت که درج بسیاری از شروط محدود کننده فی نفسه ناعادلانه و

مغایر با حقوق رقابت نیست و گاهی شروط با این که ایجاد محدودیت می کنند، اما مغایرتی با حقوق رقابت نداشته و صحیح هستند. با توجه به نوپا بودن حقوق مالکیت فکری در ایران هنوز مباحث و مسائل آن بطور موشکافانه و دقیق مورد بررسی قرار نگرفته است و اکثر کارهای انجام شده در حد مقدمه‌ای برای ورود به موضوع بوده اند. موضوع مذکور نیز به طور مستقل بر روی آن کاری انجام نشده است. هر چند در برخی از کتب - مثل قراردادهای لیسانس تألیف آقای روح‌الله صابری، حقوق رقابت بازرگانی در اتحادیه اروپا تألیف آقای مجید شکوهی - و مقاله‌ها - مانند اعمال و رویه های محدود کننده تألیف آقای دکتر مهدی زاهدی - اشاره ای به این موضوع شده است. جدید التصویب بودن قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی (مصوب ۱۳۸۷) که در بردارنده مقررات رقابتی ایران است و عدم وجود مقرراتی خاص برای انعقاد قرارداد لیسانس مؤید همین امر است. اما در کشورهای پیشرفته با توجه به سابقه قانونگذاری طولانی مانند قانون شرمین امریکا مصوب ۱۸۹۰ میلادی و بروز دعاوی متعدد رویه هایی در این خصوص شکل گرفته است. شناخت شروط قرارداد لیسانس و اینکه درج چه شروطی در این قرارداد با مقررات حقوق رقابت سازگاری دارد و چه شروطی مغایر با این مقررات است. آیا ملاک هایی که در قانون مدنی برای شروط ضمن عقد احصا شده است، در قراردادهای مربوط به مالکیت فکری از جمله قرارداد لیسانس قابل اعمال است؟ همچنین آشنایی با

ضمانت اجرای این شروط و اینکه آیا بطلان این شروط تأثیری بر اصل قرارداد دارد یا نه. برای نیل به این اهداف علاوه بر بررسی دکترین و مقررات موضوعه حسب مورد به بررسی قراردادها و دعاوی مطروحه توجه و اشاره خواهیم کرد.

فصل اول

کلیات

پیش از ورود به مبحث اصلی و برای آشنایی با مفاهیم و مبانی مورد استفاده در این اثر علمی، در این فصل طی دو مبحث به بررسی قرارداد ليسانس و حقوق رقابت خواهیم پرداخت.

در مبحث نخست با قرارداد ليسانس آشنا خواهیم شد و در مبحث دوم به بررسی حقوق رقابت و مبانی آن، خواهیم پرداخت.

مبحث اول: قرارداد ليسانس

در اين مبحث در گفتار اول با قرارداد ليسانس و ماهيت آن آشنا خواهيم شد و در ادامه به بررسي اقسام اين قرارداد خواهيم پرداخت.

گفتار اول: مفهوم قرارداد ليسانس و اقسام آن

در اين گفتار، ابتدا قرارداد ليسانس را تعريف و سپس ماهيت و جايشگاه آن را در حقوق ايران مورد توجه قرار خواهيم داد و در نهايت به بررسي اقسام ليسانس خواهيم پرداخت.

قسمت اول: مفهوم ليسانس

در اين قسمت در بند اول با تعريف تعريف ليسانس و در بند بعد با ماهيت اين قرارداد آشنا خواهيم شد.

بند اول: تعریف لیسانس

در فرهنگ لغت فارسی معادل واژه لیسانس، اصطلاح «پروانه» قرار گرفته است.^۱

طبق یک تعریف ساده از لیسانس، می‌توان گفت: قراردادی است که «حق استفاده از مصادیق خاصی از مالکیت فکری را اعطا میکند.»^۲ طبق تعریف «وایپو»^۳ لیسانس عبارت است از اینکه دارنده گواهی‌نامه اختراع به دیگری اجازه دهد، در مدت مشخص و در قلمرویی معین تمام یا برخی از حقوق مالک پروانه اختراع را در

^۱ . دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، ج ۱۳، ج ۲، ص ۱۹۸۷۱

^۲ . Wilkof, Neil Jetal. Trademark Licensing, Sweet And Maxwell, England , 2005.p6

^۳ . سازمان جهانی مالکیت فکری.

خصوص موضوع پروانه اختراع، اعمال نماید.^۱ بعضی نیز با تکیه بر وجود عوض به عنوان یکی از عناصر قرارداد لیسانس، در تعریف آن بیان داشته‌اند: «قراردادی است که به موجب آن، مالک انحصاری حق ناشی از دانش چگونگی ثبت شده یا نشده، در برابر عوضی معلوم به دیگری اجازه می‌دهد از تمام یا بخشی از آن حق استفاده کند.»^۲ در مقابل، در تعاریف دیگری به معوض بودن این قرارداد اشاره‌ای نشده است، به موجب این تعاریف لیسانس عبارت است از اعطای حق استفاده از مال فکری توسط مالک به دیگری،^۳ عده‌ای نیز لیسانس را به اعطای حق به دیگری در خصوص مالی، بدون انتقال مالکیت

^۱ . Wipo, Intellectual Property Hand Book: Policy, Law and Economics, p.173.

^۲ . احسنی فروز، محمد، قرارداد انتقال تکنولوژی، چاپ اول، ص ۸۷.

^۳ . Poltorak, Alexander and Lerner, Paul. Essential Of Licensing Intellectual Property, Johan Willey and Sons, USA, 2004, p.6.

آن تعریف کرده‌اند.^۱ در ادبیات حقوقی ما تنها جایی که به تعریف قرارداد لیسانس اشاره شده بخش نامه سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تحت عنوان موافقت نامه، پیوست ها، شرایط عمومی و شرایط خصوصی قرارداد واگذاری لیسانس و دانش فنی برای تولید محصول است.^۲ طبق بند ۲۱ از بخش یک این موافقت نامه لیسانس «به معنی انتقال حق ساخت، استفاده و فروش اختراعاتی است که به عنوان اختراع مورد حمایت قانونی هستند و شرح جزئیات آن در اسناد و مدارک پیمان آمده است. هر جا متن پیمان ایجاب نماید، لیسانس به معنی حق استفاده از دانش فنی و اطلاعات فنی مربوط بر اساس مفاد پیمان خواهد بود».

^۱. Dratler, Jay. Licensing Of Intellectual Property, Law Journal press, USA, 2006 ,pp1-2.

^۲. از این پس به اختصار به این بخش نامه، موافقت نامه لیسانس خواهیم گفت.

ایرادات وارده به این تعریف عبارتند از:

۱- قلمرو لیسانس فقط به حوزه اختراعات محدود شده و سایر مصادیق مالکیت فکری را شامل نمی شود.

۲- در این تعریف لیسانس موجب انتقال مالکیت دانسته شده که این امر با تعاریف پذیرفته شده از لیسانس در سایر نظام های حقوقی و همچنین قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری سال ۸۶ مطابقت ندارد.

عده ای در تعریف لیسانس بر جنبه ایجابی آن تأکید می کنند و آن را اعطای حق بهره برداری از محصولات فکری می دانند، در مقابل عده ای لیسانس را مجوزی می دانند که به مجوز گیرنده داده می شود برای انجام کاری که اگر آن مجوز را نمی داشت، صاحب مال

فکری می توانست تحت عنوان ناقض حق مانع اقدام او شود.^۱ با توجه به تعاریف صورت گرفته از لیسانس این امر مشخص می شود که پاره ای از تعاریف مبتنی بر معنای اولیه و سنتی قرارداد بوده و برخی تعریفی موسع از قرارداد لیسانس با توجه به تحولات عرصه تجارت است. در تعریف سنتی و مضیق از این قرارداد، لیسانس چیزی بیشتر از تعهد به عدم تعقیب نیست، در حالی که بر اساس دیدگاه مدرن لیسانس قراردادی است که به موجب آن، مالک حقوق و امتیازات خود نسبت به مال فکری را به طور فعالانه ای به دیگری انتقال می دهد تا شخص اخیر بتواند از این حق بهره برداری کند.^۲ با توجه به مراتب فوق در تعریف لیسانس می توان گفت، قرارداد

^۱ . Byrner, Noel and MC Bratney, Amand. Licensing Technology. Thrid Edition, Jordans Publishing Limited, 2005.p.20

^۲ .Reymond,Nimmer T and Jeff,Dodd C.Modern Licensing Law,volume 1.west press,2010-2011,p.8-9.

لیسانس عبارت است از اعطای کلی یا جزئی حق استفاده از مال فکری، مجاناً یا در برابر عوض.

بند دوم: ماهیت ليسانس

شناخت ماهیت ليسانس از حیث تحلیل قواعد حاکم بر قرارداد و تفسیر آن مطابق قانون حاکم یا اصول کلی حقوقی اهمیت زیادی دارد. با توجه به مراتب مذکور در این جا به بررسی این نکته می پردازیم که آیا قرارداد ليسانس در زمره عقود معین است یا ماهیتی خاص دارد و یا اینکه تابع قواعد عمومی و اراده طرفین است. برخی ليسانس را نوعی تعهد به تحمل دانسته اند. زیرا در مدت قرارداد، مجوز دهنده ناگزیر به مسامحه در برابر استفاده از فناوری خود است و قادر به ممانعت از بهره برداری از

آن نمی باشد.^۱ دادگاه عالی کانادا در تفسیر ماهیت قرارداد لیسانس، واگذاری حقوق به مجوز گیرنده را نفی کرده و آن را صرفاً اعطای مجوز برای انجام اقداماتی می داند که در صورت فقدان تراضی، نوعی تعرض به حقوق مالکیت فکری تلقی می شد.^۲ این تفسیر با واقعیت لیسانس مطابقت ندارد، چرا که به موجب این قرارداد یک سری حقوق و تکالیف مانند تعهد به تسلیم یا تعهد به بهره برداری برای طرفین بوجود می آید و صرف اعراض از حق و معافیت مجوز گیرنده نمی تواند توجیه کننده باشد.

^۱ . انصاری، مهدی، قرارداد بین المللی لیسانس تکنولوژی، مجله حوزه

ودانشگاه، ص ۱۱، ش ۴۴، پاییز ۱۳۸۴- ص ۸۳

^۲ . رهبری، ابراهیم، قراردادهای انتقال تکنولوژی، پایان نامه دکتری،

دانشگاه شهید بهشتی، ص ۱۹۳.

در رویه قضایی فرانسه و ایتالیا، قرارداد ليسانس را به اجاره تشبیه کرده و احکام اجاره را بر آن بار نموده اند.^۱ در حقوق داخلی نیز برخی از نویسندگان با لحاظ تعریف، اوصاف و ویژگی‌های نهاد حقوقی ليسانس، آن را به اجاره تشبیه نموده‌اند.^۲ قبول این نظر در حقوق ما با توجه به اینکه ماهیت اجاره تملیک منفعت است. مستلزم این است که مال موضوع قرارداد ليسانس را عین بدانیم. برخی از صاحب نظران نیز، حقوق فکری را حق مالکیتی از جنس حقوق عینی می‌دانند که موضوع آن اشیاء غیر مادی و نا محسوس است.^۳ در مقابل برخی دیگر تطبیق حقوق فکری با حقوق عینی و دینی را

^۱ . Byrne, Noel And MC Bratney, Amanda. Op. cit, P. 251.

^۲ . احسنی فروز، محمد، همان، ص ۱۱۳.

^۳ . میرحسینی، سید حسن، مقدمه ای بر حقوق مالکیت معنوی، چاپ

دشوار خوانده و آن را نوعی حق خاص محسوب می دارند.^۱ با قبول این تفسیر، اجاره دانستن لیسانس منتفی می شود چون موضوع اجاره باید تملیک منفعت یک عین باشد. نظر دیگری که در خصوص ماهیت لیسانس ابراز شده این است که: در حقوق برخی از کشورها اصل بر این است که حقوق ناشی از قرارداد لیسانس، غیر انحصاری است، قابل واگذاری به غیر نمی باشد و از طریق ارث به مورث منتقل نمی گردد مگر اینکه طرفین بر خلاف این اصل توافق کرده باشند.^۲ این شرایط دقیقاً مشابه شرایطی است که در حقوق داخلی برای حق انتفاع بر شمره داند و بیان داشته اند که: حق انتفاع، قائم به شخص مباح له است و او نمی تواند آن را به دیگری

۱. کاتوزیان، ناصر، مقدمه علم حقوق، چاپ پنجاه و دوم، ص ۲۶۴.

۲. احسنی فروز، محمد، همان، ص ۱۱۱.

واگذار کند.^۱ این ویژگی ها سبب شده که برخی در توجیه ماهیت قرارداد ليسانس، آن را منطبق با ماهیت حق انتفاع در حقوق مدنی بدانند.^۲

مالک مال فکری می تواند کم ترین میزان حق را برای بهره بردار ایجاد کند، یعنی به او اذن قابل رجوعی در انتفاع از مال فکری بدهد، همچنین مالک می تواند فراتر از اعطای اذن عمل کرده و به بهره بردار حق انتفاع از مال را اعطا کند، حتی که قابل اتکاء بوده و با مرگ یا حجر طرفین منتفی نمی شود. در حقوق کامن لا گفته شده که «اگر قرارداد مجوز بهره برداری در مورد چگونگی فسخ ساکت باشد و مدت زمان قرارداد هم معلوم نباشد و از

۱. جعفری لنگرودی، محمد جعفر، حقوق اموال، چاپ پنجم، ص

۲. اصغری، محمود، ویژگی های حقوقی قرارداد مجوز بهره برداری از

مالکیت صنعتی، پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، ص ۱۰۸.

طریق تفسیر قرارداد هم نتوان این مدت را تعیین نمود و مجوز بهره برداری هم در مقابل پرداخت حق الامتیاز برای مدتی معین صادر نشده باشد، این قرارداد بوسیله هر یک از طرفین بدون دلیل موجه، قابل فسخ است.^۱ این که ماهیت لیسانس اذن در استفاده، تملیک منفعت یا اعطای حق انتفاع از مال است، باید قائل به این بود که این قرارداد از مصادیق ماده ۱۰ قانون مدنی است.^۲ دلیل این ادعا ماده ۱۵ و ۵۰ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری^{۸۶} است. در ماده ۱۵ این قانون آمده است، «حقوق ناشی از گواهی‌نامه اختراع به ترتیب زیر است:

^۱ . Byrne, Noel And MC Bratney, Amanda. Op. cit, p. 28.

^۲ . صابری، روح الله ، قراردادهای لیسانس، چاپ اول، ص ۳.

الف- بهره‌برداری از اختراع ثبت شده در ایران توسط اشخاصی غیر از مالک اختراع، مشروط به موافقت مالک آن است»، و طبق ماده ۵۰ هرگونه قرارداد اجازه بهره‌برداری از اختراع و طرح‌های صنعتی و... به اداره مالکیت صنعتی تسلیم می‌شود. توجه به این مواد نشان می‌دهد که قانونگذار فقط اصل انتقال پذیری را اعلام کرده و احکام و آثار خاصی را بر این انتقال مترتب نساخته است. عبارت "هرگونه قرارداد اجازه بهره‌برداری" نشان می‌دهد که این قرارداد خصوصی و تابع ماده ۱۰ قانون مدنی است. اگرچه دارنده مال فکری به هر میزان که بخواهد می‌تواند به بهره‌بردار حق استفاده بدهد، اما با توجه به این که معمولاً اشخاص بر مبنای اذن قابل رجوع تجارت خود را بنا نمی‌کنند و نیز تملیک منفعت مال فکری با توجه به این که موضوع اجاره باید عین باشد،

ممکن نیست،^۱ می‌توان ماهیت این قرارداد را اعطای حق استفاده از فناوری در چارچوب قرارداد و توافق فی‌مابین طرفین دانست.

قسمت دوم: اقسام قراردادهای لیسانس

در این قسمت به بررسی انواع قراردادهای لیسانس می‌پردازیم، چرا که شناخت این گونه‌های متفاوت در شناسایی آثار مترتب بر هر یک از آنها کمک شایانی خواهد کرد.

بند اول: لیسانس غیر انحصاری:^۲

در تعریف این نوع لیسانس گفته شده است، اجازه استفاده‌ای که منحصرأ در اختیار شخص خاصی قرار

^۱ .حیاتی، علی عباس. حقوق مدنی ۲ اموال و مالکیت، چاپ سوم، ص ۱۲۸.

^۲ . None Exclusive License.(simple license)

ندارد.^۱ در ليسانس عادی یا غیر انحصاری، توافق بدون قیدی در خصوص تحدید رقابت مجوز دهنده با سایرین منعقد می شود. طبق این توافق مجوز دهنده، هم خود حق استفاده از مال موضوع قرارداد را دارد و هم این امکان را دارد که به سایرین نیز در خصوص آن، مجوز برای استفاده بدهد.^۲ مجوز گیرنده حق انتقال موضوع قرارداد را ندارد. این نوع از ليسانس بیشتر به نظریه ماهیتی حق بهره برداری بدون وا همه از خطر اقامه دعوا، نزدیک می شود.^۳ احتمال این که این نوع ليسانس قواعد رقابتی را نقض کند در مقایسه با ليسانس انحصاری، بسیار کمتر است.

^۱ شمس، عبدالحمید، حقوق مالکیت برعلائم تجاری و صنعتی، چاپ

اول، ص ۱۷۷.

^۲ Byrne, Noel and Mc Branty, Amanda. Op. Cit, p.25.

^۳ . Darter, Jay, op.cit, p. 8-2, 8-3.

بند دوم: لیسانس انحصاری^۱

در این نوع قرارداد مجوز دهنده متعهد می شود که با توجه به قلمرو موضوعی و جغرافیایی قرارداد به دیگران برای بهره‌برداری مجوز ندهد و خود نیز حق استفاده از مال موضوع قرارداد و همچنین حق رقابت با مجوز گیرنده را ندارد، مگر اینکه در قرارداد و برخلاف آن شرط شده باشد.^۲ برخی با استناد به صرف نظر کردن مجوز دهنده از حقوق خود، بویژه در لیسانس انحصاری غیر قابل فسخ که موضوع آن مشتمل بر همه حقوق انحصاری بوده و گستره آن تمام قلمرو جغرافیایی تحت حمایت است و تعیین عوض در آن به شیوه یک جا صورت گرفته، توافق را، انتقال و واگذاری فناوری

^۱ . Exclusive License.

^۲ . Reymond, Nimmer T and Jeff, Dodd C. op. cit, p.564.

محسوب می کنند.^۱ هر چند نمی توان انکار کرد که در عمل نتیجه هر دو توافق در چنین شرایطی تا حدود زیادی یکسان خواهد بود، اما باید توجه داشت که در عرف های تجاری، این دو، ماهیتاً قراردادهای مستقلی هستند که هر یک آثار خاص خود را دارند.

بند سوم: ليسانس منفرد^۲:

این قرارداد از یک جهت با ليسانس انحصاری و از جهت دیگر با ليسانس غیر انحصاری شباهت دارد. از آن جهت که مجوز دهنده حق اعطای مجوز به دیگری را در قلمرو جغرافیایی به دیگری ندارد با ليسانس انحصاری و از آن جهت که خود مجوز دهنده حق استفاده از مال موضوع قرارداد را دارد با ليسانس غیر

^۱ . Byrne, Noel and MC Bratney, Amanda. Op. cit, p. 23.

^۲ . Sole License.

انحصاری شباهت دارد.^۱ در صورتی که تردید شود لیسانس انحصاری است یا غیر انحصاری، باید به قدر متیقن اکتفا کرد و اصل را بر عدم اسقاط حق بهره برداری مجوز دهنده دانست. چنان که در ماده ۵۱ آیین نامه قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری سال ۸۶ نیز آمده است «اجازه بهره برداری ممکن است انحصاری یا غیر انحصاری باشد، ولی هر مجوزی که به ثبت می‌رسد، غیر انحصاری تلقی می‌گردد، مگر آنکه دلایلی بر انحصاری بودن آن ارائه شود.»

بند چهارم: لیسانس ارادی^۲

در لیسانس ارادی، مانند هر قرارداد دیگری اصل آزادی اراده حاکم است و قرارداد با اعلام اراده صریح

^۱ انصاری، مهدی، همان، ص ۸۹.

^۲ Voluntary License.

یا ضمنی طرفین منعقد می شود. «لیسانس ضمنی»^۱ انعکاسی از انتظارات مشترک طرفین است که به نحو غیرصریح و با لحاظ اقدامات یا اوضاع و احوال خاص مورد شناسایی قرار می گیرد. برای مثال اعطای لیسانس برای ساخت و فروش محصول ابداعی، متضمن حق استفاده از آن نیز می باشد، در دعوی **Wilchocombe v. Tee Vee Toons, Inc** دادگاه تجدیدنظر امریکا، لیسانس ضمنی را از نوع اقدامات دارنده حق، استنباط کرده و علی رغم اعلام صریح اراده به اعتبار آن حکم کرده است.^۲

^۱. Implied License

^۲. Available